

Hyad nu angaaer, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har udtalt som noget Farligt for Jylland, om man skulde dele lige, da troer jeg ganske vist, at saafremt Jylland for mange Aar tilbage havde faaet Tilladelse dertil, da vilde det have været til stor Fordeel for Jylland. Jeg troer, at det i saa mange Henseender kan bevises, at Jylland i en lang Aarrække har været Makket for Derne, og hertil kommer, at det netop er de Districter, som man her vil paalægge denne Skat, som staae saa uendeligt meget tilbage med deres Bete og deres Befordringsvæsen. Videre skal jeg ikke indlade mig paa Sagen for Diebliffet, og, hvad dens videre Behandling angaaer, da er det min Tro, at denne Sag vil komme til at undergaae en grundig Prøvelse, inden den bliver til Lov.

Indenrigsministeren: Jeg skal foreløbig bemærke, at de faktiske Undersøgelser i denne Sag falde for mit Ministerium, og at dette har været Aarsagen til, at jeg ikke er saa nøie bekendt med de forskjellige faktiske Forhandlinger, at jeg kan mindes, om disse Grunde, der nævnedes af den ærede første Taler idag, vare specielt omhandlede. Det er imidlertid af de ærede Medlemmer af Finantsubvalget, Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), fremhævet, at man har bestået sig med denne Hindring for Canalens Benyttelse i sin Almindelighed, om der end ikke har fundet nogen detailleret Undersøgelse Sted. Hyad dernæst angaaer Ministeriets Bemyndigelse til at lade grave lavere, end der er forudsat i de fremlagte Overflæg og Planer, saa skal jeg ganske vist give den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage) Ret i, at intet Ministerium vil gaae hen og grave saa dybt som bestemt, naar det senere kommer til Visshed om, at Canalen ikke fornuftigvis kan ventes benyttet i en saadan Dybde; men det vil være meget vanskeligt at komme til en saadan bestemt Overbeviisning, og jeg skulde rigtignok fremdeles antage, som jeg før sagde, at, naar der er fremlagt Planer og Overflæg, og der i Henhold til disse ved Lov er bevilget en

Sum til Arbejdet, saa tør Ministeriet ikke gjøre en saa væsentlig Forandring, om det ogsaa anseer den for hensigtsmæssig, uden Lovhjemmel. Jeg har imidlertid allerede bemærket, at denne Mangel paa Hjemmel vil kunne afhjælpes ved et Vædringsforslag, fremdragt i Landstthinget, hvis der findes Anledning fra Regeringens Side til at stille det, hvilket jeg efterat have confereret med den Vandbygningskyndige, som har lagt Planen, gjort Overflægget, nærmere vil forbeholde mig at afgjøre.

De to ærede Modstandere, Rigsdagsmanden for Kjerteminde (Grundtvig) og Salling (Nørgaard) have gjort mig til Gjenstand for meget stærke Angreb, deels i juridisk Henseende, hvorved rigtignok den ærede Rigsdagsmand for Kjerteminde sagde, at han vidste ikke, om min Paastand var grundet eller ikke, og deels i statsøkonomisk Henseende. Jeg faaer at finde mig i denne deres Dom, da jeg ikke vil opholde Thinget ved at gaae ind paa en Drøftelse deraf, men jeg vil dog tilføie et Par Ord for at vise dem, der maatte læse disse Foredrag, hvorledes denne Sag er bleven til og hvad der er skeet i den, og, at der da paa ingen Maade kan være Tale om nogen absolutt Lendents, nogen Vilkaarlighed, nogen Ulighed for Loven o. s. v. Sagen er sat i Gang ved Andragender netop fra de paagjældende Egne; disse have tænkt paa at tage Sagen i deres egen Haand, men for at gjøre dette, maatte de nøies med Foranstaltninger, som fandtes saa utilstrækkelige, at man, da det kom til nøiere Undersøgelse, fandt, at de vare utilraadelige, og, naar der skulde gjøres Noget tilgavn, vilde det omtrent koste det Tre-dobbelte, hvad der ligger for i Acterne. Man henvendte sig derefter til Staten, og den tilbød at komme til Hjælp under en vis Betingelse, og, at denne Betingelse ikke er uretfærdig, ligger jo dog, som allerede bemærket, i, at Pluraliteten af de communale Autoriteter — ikke Amtmændene, som den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 2den Blgfr. (Grundtvig) aldeles urigtigt sagde —, endog saa med meget stærke Udtryk, udtalte sig for Deelagtighed i Byrden. Naar der dernæst er talt om det Farlige i, at Enkelte saaledes kunne tvinges, saa kan jo ingen Samfundsorden bestaae,